

სებს ავსტრია-ჰუნგრეთის პრესის პოლიციას.

სტამბოლი. პორტამ ასეთი პასუხი გასცა სახელმწიფოებს: ოტომანის მთავრობას თვითონაც აუცილებლად მიიჩნია რეფორმების მოხდენა. პორტა იმდენად დარწმუნებულია ამის საქმეებში, რომ ვარაუდს სახელმწიფოთა ჩაურევლადც ემსურება გულისთვის რეფორმების მოხდენა. პორტა იმდენად დარწმუნებულია ამის საქმეებში, რომ ვარაუდს სახელმწიფოთა ჩაურევლადც ემსურება გულისთვის რეფორმების მოხდენა.

სტამბოლი. მესხეთე დღეა ბრძოლა ჩერნოგორიელთა და ოსმალთა შორის. ოსმალნი ძლიერს წინააღმდეგობას უწევენ ჩერნოგორელთა, მაღლისორები ჩერნოგორელებს ემხრობიან. იანისისა და დებრინის ალბანელები იმ მოლაპარაკების შედეგს ელოდნენ, რომელსაც ალბანელები დღესუბრალოდ იმდენად ემხრობიან, რომ ოსმალეთის მთავრობასთან. პორტა მათს მოთხოვნისა და დაკავშირების სათანადოდ.

სტამბოლი. ოფიციალურის ცნობით, ოსმალეთმა გუსინეს მიდამოებში იერიში მიიტანეს და ჩერნოგორელები საზღვარზე გადაიქცეს. ბრძოლა ჩერნოგორელთა მიწა-წყალზე სწარმოებს. ბერანთან ისევ იბრძვიან. 30 სექტემბერს დაწყებული ბრძოლა ბერანთან, ოსმალთა გამარჯვებით დასრულდა. დიდი სისხლის ღვრა იყო. სერბიელებმა თავი შეიკავეს საზღვარი გადალახეს.

სტამბოლი. ჩერნოგორელთა ჯარმა ვრანკობრო აიღო.

სტამბოლი. 1 ოქტომბერს ტარაშის ოლქში, გუჯურკენის სამხრეთ-დასავლეთისკენ ბულგარელთა საღვარჯღოსკენ ბულგარელთა საღვარჯღოსკენ 500 მეომარი დაეცა. ბულგარელმა ჯარისკაცებმა, როგორც ნაბრძანები ჰქონდათ, თო-

ფის დაუტოვეს მიატოვეს საღვარჯღო.

სტამბოლი. ხმა დადის, ოსმალეთის მთავრობა იმ დატყვევებულ გეგმებს განათავისუფლებს, რომელთაც უკნო სახელმწიფოთა ბარგი მიჰქონდათ. განათავისუფლებენ აგრეთვე შავ-ზღვის ნავთ-სადგურებში დატყვევებულ გემებს.

საბერძნეთის მისიის დრაგომანმა 1 ოქტომბერს პორტას ჩააბარა ნოტა, რომელთაც მოითხოვს, ბერძნების დატყვევებული გემები განათავისუფლონ 24 საათში.

რომი. სტეფანი იუწყება: ვუშინ, საღვარჯღო 6 საათზე უშაში ხელი მოაწერეს ოსმალეთ-იტალიის წინასწარ შერიგების სამშვიდობო ქაღალდს.

გაზეთთაშინა.

ჩერნოგორელების გამარჯვება. დღინისა და შიშანის ალბით ჩერნოგორელებმა სკუტარისა ჯერ გიკლიეს გზა.

მებრძოლთა დანაკლისი.

პლანინის ბრძოლაში ოსმალელებს მოუკლეს 600, ხოლო ჩერნოგორელებს 400 კაცი. ბევრი ოსმალთა ტყვედ ჩაუვარდა ხელში ჩერნოგორელებს.

სკუტარისკენ გალაშქრება.

სამხრეთის ჯარი სამხედრო მინისტრის გენერ. მარტინოვიჩის სარდალობით ანტივარის ახლოს საზღვარს გადავიდა და სკუტარის მახლობლად მდებარე ტარაშის ბლოკაჟს თავს დაესხა.

სკუტარის იერიში.

ჩერნოგორელებმა ზარბაზნები დაუშინეს სკუტარის განაპირა ადგილს ნიკოლას. სალონიკიდან სკუტარის საშველად წამოვიდა ესა-ფაშა; მიმოსვლის დასაცავად მან ერთი ბატალიონი ქვეითა ჯარი დასტოვა; ალბანელები დაეცნენ ამ ბატალიონს და მოსსეს იგი.

სკუტარის ალბა.

ოცდა ოთხი საათის გაცხარებულ ბრძოლის შემდეგ სკუტარი ჩერნოგორელთა და მალისორთა შეერთებულმა ჯარმა დაიჭირა.

ჩერნოგორის საზღვარში შესვლა.

ჩერნოგორელთა აღმოსავლეთის რაზმი გენ. ვუკოტიჩის მეთაურობით ნოვოზაზარის სანჯაკისკენ დაიძრა.

ბულგარეთის საზღვარზე.

ოსმალეთის სამხედრო სამინისტროს ატყობინებენ, რომ დესპოტის მიდამოებში ბულგარები თავს დაესხნენ სუბუჯაგისა და იანი-ტუპეს ბლოკაჟებს.

საფრანგეთის ფლოტი.

ხმელთაშუა ზღვის ესკადრის მეთაურ დივიზიამ, რომელიც სამი ჯგუფისაგან შედგება, ბრძანება მიიღო: პირველი ნიშნისათვის მხად იყავ ოსმალთა წყლებში წასასვლელად.

მამუდ-შეფეც-ფაშის დანიშნვა.

ოსმალთა ჯარის იმ ნაწილის უფროსად, რომელიც საბერძნეთის წინააღმდეგ იბრძოდნენ, ყოფილი სამხედრო მინისტრი მამუდ-შეფეც-ფაშა დანიშნეს.

ქუთაისის ამომრჩეველთა 'საყურადღებოდ' პირობები

1 აბაშიძე, ივანე გიორგის ძე, იურიისტი დ. ქიათურა.

2. გველესიანი, გრიგოლ ივანეს ძე, იურიისტი, ქ. ქუთაისი, კახაჯოვის ქუჩა.

3. ხელთათვილი, დავით ბესარიონის ძე ნაფიცი ვეკელი, ქ. ქუთაისი, ივანოვის ქუჩა.

ამომრჩეველს მოვატყუებო, მაგრამ ამომრჩეველი თავ. მიქელაძეზე უფრო კვიციანი გამოდგა. ეხლა ქუთაისის ამომრჩეველმა მეორე საკითხი უნდა გადასწყვიტოს: ვის მისცემს უპირატესობას, იმას, ვინც ყოველგვარ საკითხს სრულყოფილითა სოციალ-დემოკრატიულ პარტიის თვალსაზრისით აშუქებს, თუ იმას, ვისაც ჯერ კიდევ არ გაჰქრობია გულში იმედის ნაპერწკალი და საქართველოს განახლებისაკენ მიიწვევს. ქუთაისის ამომრჩეველებმა უნდა გადასწყვიტონ, რომელი დემუტრატ უნდა იჯდეს სათათბიროში: ის, ვისაც საქართველო აღარა სწამს, ვინც ქართველი დემოკრატიული ჯგუფი სომხის ბურჟუაზიაზე და ხატისოვზე გასცალდა, თუ ქართველ ხალხის ყოველწინააღმდეგობაში დასტევილი დამცველი.

დღეს მთელი საქართველო ქუთაისის ამომრჩეველს შესტყობის და ეკითხება: ნუ თუ კვლავ ისეთს ადამიანს ვაგზავნით სათათბიროში, რომელსაც საქართველოს წარსული გიზღვრავდა მთავრად კი არა სწამს? ნუ თუ ქუთათური ამომრჩეველი ისევ ბრძანდებოდა მივიღეს საარჩევნო ყუთთან და ვაგზავნო ისეთი ადამიანი, რომლის შესავსებლად არც ერთს დაწარგულ ვერს არ გაუგზავნიან. ჯერ არ მომხდარა ქვეყანაზე ისეთი უცნაური რამ, რომ ჩვენსთანავე პირობებში მყოფ ვერს ეროვნულ უფლებათა უარის მყოფელი დემუტრატ გაგზავნო. მაშინ, როდესაც პოლიციის უკრაინელები, ლატვიები და სხვები ჰგზავნიან ეროვნულ იდეების მატარებელ დემუტრატს, ქართველები ჰგზავნიან ისეთებს, რომელთაც საქართველოზე ლაპარაკი სასიკრ-

ვილოდ მიიჩნიათ. ამა დაგვასახელებო თუნდა ერთი ისეთი შემთხვევა, როდესაც სოციალ-დემოკრატებს სიტყვა ესაქართველო, ეხსენებინათ. არც უხსენებიათ და არც შემდეგში ახსენებენ იმ უბრალო მოსაზრებით, რომ მათთვის ეს საქართველო აღარ არსებობს. ნუ თუ ქუთათური ამომრჩეველები არც ეხლა შეიგნებენ ამას და ხმას მისცემენ ისეთი ჯგუფის კანდიდატს, რომელმაც საქართველოს ინტერესები სომხის ბურჟუაზიის ინტერესებს ანაცვალეს? იმედი, ქუთათური ამომრჩეველები ამას არ იზამენ. მაშ, იორიანი კიბა აბაშიძეს მომხრენი!

ბ. ანტონ ფურცელაძის საკანონიერო

ბ. ანტონ ფურცელაძე თავის პასუხით წერილში ცდილობს გააბათილოს ზოგადი ცნობები მის წართხილ მოდერნიზმის შესახებ ჩემ მიერ გამოქვეყნებული „მასალაში“ ქართველ ინტელექტუელთა ისტორიისათვის. ამ პასუხს უყურებდებოდე დავტოვებდი. ჩემი ოპონენტ ვერ არღვევს არც ერთ ჩემ მიერ მოყვანილ ცნობას და ამასთან კისრულდ მხევეს ბევრ რამ იმისთანას, რაც არა მარტო არსად არ მითქვამს, ფიქრადც არ გამივილია. მაგრამ ბ. ფურცელაძის წერილები სხვა მხრით არაინა საინტერესო. თავის გამართლების სურვილმა ისე გაიტაცა იგი, რომ ამის გულისთვის ქართულ საზოგადოებრივ ცხოვრებაში ერთ ფრადე თვალსაჩინო მოვლენას უარაჰყოფს, — უარაჰყოფს მესამოცე წლებში თაბათა ბრძოლას და ცდილობს დაუმტკიცოს მკითხველს, რომ ძველ და ახალ თაობის შეტაკების ამბავი, მოკორილი რუსეთში, ჩვენშიც გადმოიტანეს უკრიტკოდ, ნამდვილად კი არაფერი მსგავსი ამისა არა ყოფილა. ერთ-ერთ მესამოციანის მიერ, რომელსაც არაღიკლობითაც მოაქვს თავი, ამ ნიადაგზე კამათს გადატანა იმდენად მოულოდნელი და გასაკვირი ვარაუდებია, რომ გაჩემებმა შეუძლებელი სდება და ჩვენს განვიხილოთ მისი ორი ფელტონი „ბათამის განხეთქი“ დაბეჭდილი. (იხ. № 141, 142, 1912 წ.) მოკლედ მოვაგონებ მკითხველს დებულებას, რომელსაც განვითარებ-

აღარავითარ საშუალებას არ მოგრიდა, რომ მიზნისთვის მიეღწია, დემუტრატად გასულიყო და ამით პეტერბურგის ბანკირებს ერთი ვეჭვი კიდევ გასწვრიდა. დიდი იმედებით იყო აღტყობილი თავი. ვლ. მიქელაძე, მაგრამ ქუთაისის ამომრჩეველთა უმრავლესობამ დაამტკიცა, რომ მათი მოტყუება არც ისეთი ადვილი საქმეა, როგორც თავ. ვლ. მიქელაძეს ეგონა. მიუხედავად ყოველგვარ საშუალებებისა, თავ. ვლ. მიქელაძე დამარჯობდა. ამით ამომრჩეველებმა დაამტკიცეს, რომ არ ენდობიან ისეთს ადამიანს, რომელიც დღეს ჩვენთან არის, ხვალ 15 ათასისთვის პეტერბურგში წავა და ზევ იქნება 20 ათასისთვის ციმბირშიც გამოკონს თავი. თავ. ვლ. მიქელაძეს ამოკონს ანომრჩეველს მოვატყუებო, მაგრამ ამომრჩეველი თავ. მიქელაძეზე უფრო კვიციანი გამოდგა. ეხლა ქუთაისის ამომრჩეველმა მეორე საკითხი უნდა გადასწყვიტოს: ვის მისცემს უპირატესობას, იმას, ვინც ყოველგვარ საკითხს სრულყოფილითა სოციალ-დემოკრატიულ პარტიის თვალსაზრისით აშუქებს, თუ იმას, ვისაც ჯერ კიდევ არ გაჰქრობია გულში იმედის ნაპერწკალი და საქართველოს განახლებისაკენ მიიწვევს. ქუთაისის ამომრჩეველებმა უნდა გადასწყვიტონ, რომელი დემუტრატ უნდა იჯდეს სათათბიროში: ის, ვისაც საქართველო აღარა სწამს, ვინც ქართველი დემოკრატიული ჯგუფი სომხის ბურჟუაზიაზე და ხატისოვზე გასცალდა, თუ ქართველ ხალხის ყოველწინააღმდეგობაში დასტევილი დამცველი.

დღეს მთელი საქართველო ქუთაისის ამომრჩეველს შესტყობის და ეკითხება: ნუ თუ კვლავ ისეთს ადამიანს ვაგზავნით სათათბიროში, რომელსაც საქართველოს წარსული გიზღვრავდა მთავრად კი არა სწამს? ნუ თუ ქუთათური ამომრჩეველი ისევ ბრძანდებოდა მივიღეს საარჩევნო ყუთთან და ვაგზავნო ისეთი ადამიანი, რომლის შესავსებლად არც ერთს დაწარგულ ვერს არ გაუგზავნიან. ჯერ არ მომხდარა ქვეყანაზე ისეთი უცნაური რამ, რომ ჩვენსთანავე პირობებში მყოფ ვერს ეროვნულ უფლებათა უარის მყოფელი დემუტრატ გაგზავნო. მაშინ, როდესაც პოლიციის უკრაინელები, ლატვიები და სხვები ჰგზავნიან ეროვნულ იდეების მატარებელ დემუტრატს, ქართველები ჰგზავნიან ისეთებს, რომელთაც საქართველოზე ლაპარაკი სასიკრ-

ქუთაისის არჩევნები და პერაულები

დღეს ქუთაისმა ამომრჩეველები უნდა იორიოს. გამარჯვებულ საარჩევნო ბრძოლის შედეგი ბევრად დამოკლებული იქნება, თუ ვის გამოუტყდადებს ნდობას ქუთაისის ამომრჩეველი, ძველი დემუტრატის მომხრე, რომელთაც ადგილობრივი ინტერესები არა სწამს, თუ კიბა აბაშიძეს. ასეთივე საკითხი უნდა გადასწყვიტონ ქუთათურმა ებრელებმა. გვეგვექორის მომხრენი კვლავ ქორებსა და დემოკრატიულ არსაერ-ცლებს, არწუნებენ ებრაელ ამომრჩეველებს, კიბა აბაშიძეს მომხრენი ნაციონალისტები არიან და იმთ ხმას უნდ მისცემთ. ეს ჩვეულებრივი, დემოკრატიული მოსაზრებით მოგონი ქორია.

ქვეყანა — საქართველოს მოამბე“ ბავშვების ორგანოა და ბავშვების ზრუნვის არას დროის ქვეყნისათვის სასარგებლო არ იქნებინათ. პროგრესიულმა საქართველომ თავის დროზე ღირსეულად დააფასა ბ. ანტონ ფურცელაძის ასეთი შეცდომა და ასეთი დასაბუთ. და დღეს ბ. ანტონ უნდა, რომ ქართველ აზროვნების განვითარების დაფასების დროს ამ შეცდომის და ლალატისათვის მამულობით და ქება-დღობით მოიხსენიონ მისი სახელი დღეს ბ. ფურცელაძე ცდილობს ისე დააყენოს საკითხი, ვითომც იგი „ქართველ-მსახურების“ წინააღმდეგ ილაშქრებოდა, რომ ავგარსი კერპი ილია ქაქავაძე იყო და საქირი იყო ამ ქვეყნის დასმხრევი. მართალია, ილიას წინააღმდეგ გაილაშქრა ბ. ფურცელაძე, მაგრამ ამასთანავე ხომ მთელი ახალ თაობის წინააღმდეგაც ასე რომ არ ყოფილიყო, განა საქართველოს მოამბის შედეგ „საქართველოში“ და „ქრებულში“, სადაც ილია აღარ იყო, ვერ დამკვიდრდებოდა. ბ. ანტონი? და ვერ დამკვიდრდა სწორედ იმიტომ, რომ ის ორგანოები იმ თაობის ორგანოები იყვნენ, რომლის მნიშვნელობა სრულად არ ესმოდა ანტონ ფურცელაძეს, — სწორედ ისე, როგორც არ ესმის ამ თაობის მნიშვნელობა დღესაც როდესაც მის დახასიათებისთვის თავის ეტიკონში მოუწინააღმდეგებოდა ერთი სიტყვა — „ბავშვობა“ და „ბავშურა აზროვნება“.

(დასასრული იქნება) არჩილ ჯორჯაძე.

